

Настоящото издание е направено по разшифровки на стенограми от беседи на Учителят Беинса Дуно. Автентичността на Словото е запазена. Уточненията на стенографката са в кръгли скоби и курсив, поставени са пояснения под линия, нови редове и пунктуация. Добавените за яснота думи или букви са в квадратни скоби. По това издание е направен и превод на руски език.

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

БЛАГОСЛОВЕН,
НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ 1941-1942

Коректура и предпечат:
Теодора Шкодрева

© ИЗДАВА „ПИЛГРИМ БГ“
ПЪРВО ИЗДАНИЕ, СОФИЯ 2020
ISBN 978-619-7215-07-6

КОЙТО ИМА УШИ ДА СЛУША, НЕКА СЛУША

Отче наш
„Иде, иде”

Ще прочета 14-та глава от Евангелието на Лука.

„Духът Божи”

Ще взема само последните думи: „Който има уши да слуша”.

Човешкото сърдце е предразположено към удоволствия. Всеки човек обича удоволствията. Обича да му говорят мекичко, приятно, да го поканят. Ако обича да пие винце, приятно му е да го поканят с най-хубавото вино; ако пие ракия, приятно му е да го поканят с най-хубавата ракия; приятно му е да го поканят с най-хубавия хляб; с най-хубавата шапка, с най-хубавото. Казва: „Не може ли другояче?” Че това не е порядък.

Виждам някои същества са много добре облечени, някои са с дрипели, някои са с кал покрити отгоре. Тогава се ражда мисълта: Защо е така? – Че как трябва да бъде? След като е работил човек, какво трябва да прави? – Трябва да почива. След като почива, трябва да спи. Когато мравите разискват за противоречията в техния живот, ние ги намираме за много естествени. Те казват: „Как тъй да ни развалят мравуняка?” Не знаят кой е, питат. Минал обаче земеделецът с ралото през мравуняка, разхвърлял го и техните учени започват да разправят, какви сили под земята са действували, да разрушат зданието. Проста работа, минал един орач със своето рало, размърдал почвата. Може би техните философи ред години ще доказват какъв е бил напорът, спънките горе, за да го дигне. Той изчислява какви са били големите сили, доста големи сили, два вола са доста силни. После този отзад, който натиска ралото, и той е една сила. Рекох, ралото не е потънало повече от 20 сантиметра.

Днешните хора преувеличават. Ако на един беден човек вземеш един лев, ще окряка орталъка като за хиляда лева – много му се струват. На богатия, ако му вземеш хиляда лева, той казва, че не е много. Сиромашът цени много което има, богатият не го цени. Пред-

ставете си, че стане обратният процес, този богатият човек, който не цени, роди се сиромаш. Какво ще бъде неговото състояние? Най-първо, той се е научил да харчи много. Обикновено богатите имат много удоволствия: имат много хубави дрехи, пушат папириси. Като станат сиромаси, какви папириси ще пушат? Ще се чудят как Господ е смее да създаде света така, че да нямат папириси. Господ казва: „Ти едно време, като беше богат, работи много с тютюня, сега като стана сиромаш, ще имаш почивка от тютюня. Няма пет пари в джоба, а тютюн ще пуши. Ще впрегнеш воловете в ралото, ще ореш земята.” – „Защо е така?” – Защото като богат никога не си орал, пък сега трябва да се научиш да ореш земята. Смяна има в занятията в света.

Някой казва: „Защо не съм богат?” Защото си станал сиромаш. „Защо съм богат?” Защото си бил сиромаш. Богатството и сиромашията, това не са естествени величини, това са временни, преходни сили в света. Едно дете ражда ли се възрастно? Колко тежи? Като започнеш от две кила, две кила и половина, три кила, 4, 5, 6 кила. Но знаете ли, 6 кила да го носи е доста тежка работа. Казвате: „Защо да не тежи повече?” Ти носил ли си едно дете, тежко 6 кила, ден и нощ в утробата си? Туй дете като гост иска да го храниш, мълчи, дума не казва и пак е недоволен от тебе.

Сега съвременните хора мислят, че много знаят. Мравите мислят, че много знаят, обаче при хората много малко знаят. Ние хората много знаем, но онези, които управляват природата, с нас си правят шеги. Често и с мене си правят шеги. Вземат шапката ми, пък я търкалят. Казвам им: „Що се занимавате с шапката ми?” – „Тебе що ти трябва шапка на главата? Ти нали знаеш, че твоята шапка ти пречатства на клетките, не можеш да приемеш добрите вълни от горе, които идат от пространството. Ти ще страдаш след време, тази шапка ще ти повреди очите, ще ти повреди ушите. Шапка не ти трябва.” – „Рекох, хората са направили шапки.” – „Хората са много глупави. По техния ли ум ще ходиш? Какво ще ходиш като глупак с тази шапка?” Разумно разсъждават.

Като ме слушате да говоря така, казвате: „Нас никога не са ни говорили. Къде са?” Съгласен съм, но на глухите хора, кой ще говори? Глухите виждат само мърдането на устата. Вие виждате природата се движи, то е за глухите хора. Който вижда само мърдането в природата, той е глух. Де са сегашните хора, като говори природата да я разбират? Във всяка буря има говор, реч. Така разумно се говори, такива разумни работи има в една буря от 24 часа, че трябва да ги турите на плоча. Казвате: „Какво казват?” Вижте това няма да ви кажа. И да ви кажа, няма да ви ползува.

Ако запример, аз ви докажа, че на Слънцето има голяма температура, да кажем 25 000, 50 000, 100 000, 5 000 000 градуса, как ще разберете тия градуси топлина? Не можеш да разбереш това, което не си опитал. Ти 25 хиляди градуса топлина, ти с нищо не можеш да я опиташ на Земята. Няма метал, който да устои на тази топлина, няма пръст, която да устои, всичко се разтапя. Как ще опиташ, как ще познаеш, че е 25 хиляди градуса? Тия високите топлини, за които се говори, те разтварят дори съставните части на атома. Казват: „Защо е температурата?“ Писанието казва: Бог е огън пояждащ. Няма да остане нищо в света, което Бог да не пояде. Всичко туй ще го разтопи, ще го разруши и всичко от човешката култура ще бъде разтопено, нищо няма да остане за спомен. Ни косъм няма да остане. Питам тогава: Какво има да ви радва в един порядък, дето всичко ще изчезне? Какво ще остане тогава? Кое ще бъде реалното?

Вие понякога път искате да знаете какво има в оня свят. Ако идеш в оня свят, няма да намериш майка си там, баща си няма да намериш, сестра си, братя си. Ще ги намериш тях в друг свят. Баща ти е бил пияница, бил е крадец. В оня свят трезви и пияни хора на едно място не може да живеят. Крадците при крадците, пияниците при пияниците, учените при учените, добрите при добрите, лошите при лошите, всички при своите си. Вие казвате: „Баща ми е тук.“ Вие как ще повикате баща си? Когато казва Христос да се отречете от баща си, от майка си, от всичко се разбира: да се отречеш от майка си пияница и да я забравиш, от баща си крадец ще се откажеш, от братя си ще се откажеш, от жена си, от всички дрипели в света ще се откажеш, ще ги хвърлиш настрана. Няма да носиш дрипели. Крадците и престъпниците в света няма да ги считаш баща и майка, това е посмешница, това са илюзии, това са заблуждения, с които хората се заблуждават в света. Казваш: „От какво да се отрече човек?“ Всички хора имат патологични неща. Какво са направили днешните хора за Бога? Милиони хора се избиват по бойните полета и не може да ги родят. Всичките убеждават, че това е Волята Божия. Правят едно престъпление, казват: „Трябваше да се направи.“ Защо ще правиш престъпление? Защо ще трябва да грешиш?

В света причината за всички прегрешения и престъпления е пожеланието. Много малка е тази причина, пожелаеш нещо, няма зло. В самата причина няма зло. Но тази причина – пожеланието ражда доброто и злото едновременно. Пожеланието, това е майката, но в дадения случай тази майка има двама мъжа. Следователно в света грехът е многомъжество. Когато една жена има двама мъжа, тя ражда доброто и злото. Искате да знаете произхода на злото. Една жена и двама мъжа раждат доброто и злото. Двамата мъже раждат доб-

рото и злото. Двамата мъже не могат да родят доброто. Всичките спорове се раждат от двамата мъже и едната жена. Двама мъже винаги ще се бият за една жена. Всичките несрети в живота се дължат на едната жена и двамата мъже.

Тогава имате двама бащи, когато някой пие, казвате: „Защо пие?“ – За утеха. Жена му го накарала, от голяма тъга. Отива да пие, за да забрави скръбта и несретите. Защото има състезание между двамата, кого обича повече от двамата. Те са от различни цветове: единият чер, другият бял. Всякога жените обичат повече черните мъже, отколкото белите. Четете Халима – от „Хиляда и една нощ“, ще видите царкини са се влюбвали в негри. Един от тия царе в Халима, като видял, че жена му имала любовници черни, не искал да я убива, оставил я да живее както иска, но тръгнал той да бяга. По едно време, след като вървял един месец, седи при едно плодно дърво, да кажем ябълка или круша, било близо до морето. Заспал и вижда, че из бездната излиза един змей и носи сандък. Като го видял, качил се на крушата. Змеят отворил сандъка. Излиза една красавица, хубаво облечена, с копринени дрехи, диаманти по нея. Седнали и змеят заспал на скута ѝ. Като видяла на крушата царя, казала му: „Сляз долу! Ако не слезеш, ще го събудя и ще ти свети маслото.“ Той слязъл. Тя знаела как да приспива змея, приспала го, оставила му главата настрана. Казва: „Видиш ли тия нанизни, златни пръстени? Този глупак ме държи в този сандък и ме скрива. аз вече съм имала 99 любовници, ти си стотният. Дай си пръстена.“ Турила го на врата си. Той спи. Този източен цар се спрял да мисли къде е злото. Казва: „Злото седи в двамата мъже.“ Връща се в царството си и казва: „Всяка жена ще има само по един мъж, не по два.“ Дотогава, докато слушате доброто и злото, това са двамата мъже в човека. Човешката душа, когато влиза в тия двамата, тя говори на единия, говори и на другия, казва: „Да се запознаем.“

Сега говоря за един свят, който е във вас. Вие се смущавате, недоволни сте от живота. Туй е за жените, ами за мъжете? Мъжете какви са? Едната жена, която има двама мъже, то е едно, но един мъж не може да има две жени. Няма ги жените. Едва за една жена двама мъже се намериха. Тя, като преброди целия свят, едва намери двама мъже, за един не може да се ожени, тия двамата едновременно вървят.

Сега жените трябва да се откажат от двамата си мъже. Как ще се откажете, аз бих отишел малко по-дълбоко да ви кажа. аз се спирам на първата степен на появяването на греха, но грехът има по-дълбок произход. Винаги сърцето на човека е причина за неговото падение. Човешката душа по причина на своето сърце страда.

Сърцето и умът, то са двамата мъже, които вкарват човека в беда. Едно престъпление, ти ще го направиш, защо? Запример една красива жена те привлича със своята красота, то е мъжът, умът те тласка към красотата ѝ. Да обясня умът де е в човека. Във вълка винаги действа сърцето. Вълкът винаги обича тлъстите овце. Като я намери, ще я изяде. Като намери изпоставяла овца, честолубив е, само като лекар ще я бутне с муцуната по корема, казва: „Не бой се, такива болнички аз не ги искам. Паси си. Друг път като мина, ще имам любовна среща. Имам топло сърце, то показва колко обичам овцете.” Тя се стегне, очаква го, развесели се. Той като дойде, положи я на земята, вземе я на гости в себе си, изяде я.

Питам сега: Какво ще ти донесе една красива жена? Или какво ще донесе една угоена овца на вълка? Сега противоречието къде е? В дадения случай овцата е доброто, вълкът е злото. Питам: защо една овца иска да се срещне с един вълк. Защо сега човек иска да пийне ракийца, абсент, коняк, вермут? „Туй, казва, за аператив.” Какво ще му донесе? Всичките тия напитки, които съвременната култура има, за в бъдаще ще имат много лоши последствия в раждането на бъдащите поколения. Има хора, които се израждат. Сегашният свят страда от пиенето на много вино. За бъдащите поколения ще бъде лошо. Защото човек трябва да знае как да пие виното.

Рекох, ние разглеждаме един въпрос не да съдим. Ние разглеждаме само закона. Законът има тежест само когато се приложи, да се знае. Запример в химията трябва да знаеш известни закони, по които да направиш известно съединение и разединение. Ти знаеш, че има закон да не пиеш. Ти търсиш по околен път как да пиеш. Пиеш, глобяват те, затварят те. Да кажем като те хванат в кръчмата, за една година може да те затворят. Ако има закон, че за чаша вино има известна глоба, после една година затвор – тия закони още ги няма, но представете си, че ги има тия закони. Питам: Като лежиш една година в затвора, платиш глобата, мислиш ли, че в тебе този навик е изчезнал? – Ще се увеличи. Американците прокараха един закон за пълно въздържание в Америка. След като воюваха, цялата полиция беше заета с контрабанди, които пренасяха разни напитки, не можаха да издържат. Съвсем други бяха причините на това въздържание. Като не можаха да издържат, туриха стария ред. Наричат го „мокрия режим”. Въздържанието нарекоха „сух режим”, свободното го нарекоха „мокър режим”.

Тогава ние, съвременните хора, не съзнаваме. Има един закон, няма да се мине много, ще го опитате. Вие още не сте опитали закона. Ще дойде един ангел с меч си, ще похлопа, казва: „Арестуван си.” Речеш да се съпротивиш, забие ножа в гърдите. На сутринта

казват: „Имал разрив на сърцето.” Онзи дошел от Невидимия свят и казва: „Ще дойдеш горе, викат те.” Хване те за косата или за врата. Или пък да ви го кажа научно: след като го мушне, от тази дупка излиза душата, тури едно шише, човекът влезе в шишето, запуши го със запушалка, занесе го в оня свят. Като го занесе в оня свят казва: „Дръжте го!” И както химиците правят, ще го извадят от шишето, ще направят съединение, ще направят едно тяло, ще кажат: „Защо пи вино? Какви бяха причините да пиеш вино? Ние, казват, създадохме водата, най-хубавото, защо пихте от другото вино? Кой ви позволи?” Закон има, че без вода не може. Който се откаже от водата, умира. Ние турихме мокрия режим. Защото в Духовния свят да се пие вода е мокър режим. Да се пие вино е сух режим. След като пиеш вино, запаля се твоята жажда, ни най-малко не се утолява жаждата ти.

Сега някои са ми казали, че искат да идат при Господа, да Му се оплачат. Аз не зная от какво има да се оплачете? Ти още като идеш, ще миришеш на вино и на ракия. Още като идеш при Господа, миришеш на алчност, на блуд. Една жена блудствувала с мъже, казва, че не е ходила. Тя колко нечисти мисли има! Съвременните мъже и жени колко нечисти мисли имат. Даже религиозните хора имат. То е заблуждение. Ето в какво седи блудът. Всяко нещо, което искаш да го обсебиш, то е блуд. Ти лъжеш един човек, то е блуд. Ти говориш това, което не е истина, това е блуд. Ти казваш, че вярваш в Бога, то е лъжа, никаква вяра не е. Казваш: „Господ е навсякъде”, и крадеш пред лицето Му. Казваш: „Господ е навсякъде”, и отиваш да крадеш от касата. Като крадеш казваш: „Няма Го.” Значи като крадеш – няма Господ; като не крадеш – има Господ. Когато касите са отворени – Господ го няма; когато касите са затворени – има Господ. Какво е това верую?

Аз бих желал всички да имате една мисъл. Като видите една пеперуда като царска дъщеря облечена, не да имате желание да я пипнете, но само да ѝ се порадвате, да ѝ турите най-хубавите сокове и да я оставите пред вас. Вие искате изведнъж да я хванете, после да я пипнете, да я набиете на една игла и да я държите в някоя кутия вътре. Има такива музеи, събрани най-хубавите пеперуди за изучаване.

Казва: „Който има уши да слуша, нека слуша.” Всичките болести, всичките страдания, нещастия, произтичат от закона на нечистотата. Аз го намирам това – лакомство. По-ясно казано: Лакомството е причина за греха. Защо човек ще бъде лаком, да яде малко хляб и нищо повече. Като яде, всякога да остава малко гладен. Да стане малко угоеничък, да има благоутробие – защо му е? Достатъчно му е малкото благоутробие, което има. Не трябва да бъде изпъкнал